

der ikke er Noget ved, nemlig Matrikelens 1771; havde den endda et Snit, som var udmærket, kunde der være nogen Fornøielse derved, men at skære en gammel Kjøle om efter en anden gammel Kjøle, som man ogsaa tænker paa at gjøre om, er dog, forekommer det mig, urimeligt. Jeg har udviklet saa udførligt, hvorfor det efter min Mening paa dette Gebeet er betænkeligt at røre ved og ville lempe gammel Uretfærdighed. En saadan gammel Uret er bleven Ret; en oprindelig uligelig Skat, som har hvilet paa en fast Eiendom, der er gaaet fra Haand til Haand, er bleven en god gammel Skat, hvad man saa kan sige om dens Retfærdighed i og for sig; man skal derfor ikke røre ved den, men lade den ligge, hvor den ligger. Det stemmer ogsaa med den Grundsetning, vi have fulgt i Skattelovgivningingen; det er den Tanke, som ligger til Grund for Gammelskatten. Hvorfor har man slaaet Gammelskatten fast og ladet den være uberrørt af det nye Hartkorn, hvis det ikke er, fordi man har sagt, at en saadan gammel Skat er en god Skat, som man ikke skal omkalfatre. Jeg kan ikke nægte, at jeg skulde have langt større Tilbøielighed til at lade Scalaen synke fra 2,000 Rd. til 1200 Rd., som den Indtægt, der skal svare fuld Skat, end at sætte den op til 3,000 Rd. Jeg vilde være langt mere tilbøielig dertil og vilde ikke have noget Væsentligt at erindre derimod, navnlig ogsaa af det Hensyn, som blev gjort gjældende af den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgkreds (H. Hage). Naar han iøvrigt meente, at man maatte beklage, at det var gaaet ud, hvad der stod i Lovforslaget i dets oprindelige Skikkelse, at Rigningen skulde stee efter de i Lovens givne Regler, og som et Exempel paa saadanne Regler anførte, hvorledes man skulde sætte en Kjøbmand i Skat, nemlig tage Hensyn til hans Eiendomme paa Landet og i Byen, hans Ekke o. s. fr., saa siger jeg, at det er meget godt, naar man kan gjøre det; men det er ikke sagt, at man har eller kan faae det Materiale, som er nødvendig for at anvende disse Regler. Det forholder sig jo saaledes, at Selvangivelse efter det forelagte Lovudkast ikke skal være nogen Tvang, men en frivillig Sag, og naar Bedkommende derfor siger til Rigningscommis-

sionen: „Det eller det vil jeg ikke oplyse, sæt De mig i Skat, som De synes, saa faaer jeg at see derpaa“, saa er Commissionen nødt til at gaae efter et Skjøn.

Jeg skal, hvis det kan afgjøre Sagen, ikke have Noget imod at kalde Classeskatten „Næringskat“; Navnet er mig ligegyldigt, naar blot Skatten bibeholdes. Jeg skal heller ikke have Noget imod at forandre den hele Basis for den, at lade den hvile paa Næringsen efter Regler, der mere stemme overens med de Regler, som for Tiden ere gjældende med Hensyn til Næringskattens Ansættelse, altsaa efter Næringsens Omfang. Man er i den tidligere Lovgivning kommen ind paa en forkeert Vej, idet man indførte Skatten efter Formue og Leilighed; det har noget forvækket denne Skat. — Det er ganske sikkert, at Næringskatten væltes for en stor Deel, om ikke ganske, fra de Næringsdrivende; det kunne vi ikke tvivle om, at de have forstaaet. Det er steet med Hensyn til alle vore Fornødenheder: Enhver af os bærer Noget af Næringskatten paa sig; den er flydt over deri, og det vil blive saaledes ved. Man kan ikke gribe nogen Ting saaledes paa Spidsen og sige: — jeg troer endogsaa at en æret Rigsdagsmand har sagt det — naar Næringskatten saaledes fordeles sig, saa kunne vi ligne Alt paa den og Næringsbrugerne; dette troer jeg dog ikke lader sig gjøre, da man ogsaa med Hensyn til Næringskattens Fordelelse maa tage Hensyn til Tiden. Hvoraf komme Oversvømmelser? De komme af, at Vandet ikke faaer Tid til i sit Løb at fordele sig, og det vil accurat gaae ligesaa, naar man pludselig kastede det hele Skattebeløb paa Næringskatten, da vilde den ikke faae Tid til at fordele sig, og den vilde da trykke. Det er ganske vist, at om man vilde lægge Alt paa Næringskatten, vilde det jævne sig og gaae over paa Priserne af Livets Fornødenheder; men der skal Tid til. — Der er endnu et Punkt, som forekommer mig at være af væsentlig Betydning med Hensyn til Næringskatten, og som jeg berørte igaar, men da det blev misforstaaet af to ærede Medlemmer, hvoraf endogsaa det ene sidder her tæt ved mig (Gomard), er det rimeligt, at flere kunne have misforstaaet mig,